

Manifest 17NAturemlaLleiAragonès

UNITARI

Avui hem tornat a sortir al carrer per defensar els serveis bàsics de la deriva externalitzadora del Govern. Avui hem tornat a dir **NO** la "Llei de contractes de serveis a les persones" (coneguda com a *Llei Aragonès*), una llei que pretén convertir l'educació, la formació superior, la sanitat i els serveis socials en mercaderies amb les quals fer negoci. Avui exigim, un cop més, que ERC i tots els grups parlamentaris que donen suport a aquesta llei aturin el setge contra els serveis públics catalans. Avui repetim que els drets fonamentals no són ni seran mai més un privilegi per aquells que els puguin pagar.

Avui hem vingut a dir ben alt que no farem ni una passa enrere davant dels atacs contra l'educació, la sanitat i els serveis socials. Que no permetrem que es continuïn precaritzant les condicions laborals de les companyes que treballen al sector de les cures, majoritàriament dones. Que no acceptarem que cap empresa privada posi un preu a la nostra salut, a la nostra educació ni al nostre benestar social. Els serveis bàsics ens pertanyen, són nostres, i hem vingut a recuperar-los.

EDUCACIÓ

Des del sector educatiu veiem amb gran preocupació que un partit que es fa dir d'esquerres estigui a punt de provocar que, per primera vegada, empreses privades puguin optar a concursos públics per gestionar serveis públics tan bàsics com l'educació infantil, l'educació especial i, fins i tot, les hores de tutoria.

És intolerable que aquest Govern estigui disposat a deixar en mans del sector privat l'educació del nostre país. Una educació que, malgrat els atacs que ha rebut i segueix rebent, s'ha mantingut com un dels pilars fonamentals a l'hora de garantir la igualtat d'oportunitats entre totes les persones. Sense una educació pública, de qualitat i totalment gratuïta, es vulnera el dret a l'educació en igualtat de condicions, però també es condemna a tota la societat a emprendre un camí de difícil retorn. Un camí marcat per la precarització laboral, la manca de qualitat als centres escolars i l'increment d'uns preus que, quan es tracta de drets fonamentals, no haurien d'existir.

ENSENYAMENT SUPERIOR/UNIVERSITAT

La Llei Aragonès suposa un atac directe al model d'universitat pública. Pot impossibilitar la reconversió dels serveis externalitzats en servis de titularitat pública, de gestió pública i amb plantilla de l'administració pública. És més, posa en safata de plata la implementació de la universitat privada com a model bàsic de l'educació superior.

Representa un obstacle insuperable en la construcció d'una universitat pública al servei de les persones, amb consciència de classe treballadora, gratuïta i a l'abast econòmic de totes les classes socials.

La *Llei de contractes de serveis a les persones* obre la porta a incrementar l'alt nivell de precarització i inestabilitat en el treball del personal, laboral i funcionari, de les universitats; tant del docent investigador com del d'administració i serveis. Però, de la mateixa manera, pot comportar, també, un increment de la protecció i privilegis d'unes determinades oligarquies i aristocràcies funcionari-laborals i incrementar les portes giratòries entre el sector públic i privat.

De cara a l'estudiantat aquesta proposta suposarà convertir en clients els actuals usuaris de la formació superior pública, com ja passa a la privada. Això significa deixar fora de la *comunitat universitària* a les persones estudiants i reduir-ne, encara més, la capacitat de gestió, control, participació, influència i decisió com a membres amb drets d'aquesta comunitat.

SANITAT

El neoliberalisme és el capitalisme de lliure mercat. En la seva fulla de ruta, l'Estat ha de desaparèixer com a regulador de l'economia, entregant la provisió i gestió dels serveis públics als diferents agents del mercat. Així, els serveis bàsics es converteixen en productes de mercat i són les empreses privades les que en determinen el cost i la qualitat. En aquest context, entenem la Llei Aragonès com un nou intent de privatització dels serveis de la salut i sanitaris, uns serveis que garanteixen drets fonamentals i que, per tant, han d'estar garantits per l'Estat.

Al sector sanitari ja sabem què implica l'entrada del sector privat en la gestió de serveis. Ho sabem des de fa anys gràcies al SISCAT, un conglomerat d'empreses de difícil control i regulació. També sabem quin ha estat l'impacte de les polítiques sanitàries dels darrers

anys: descapitalització financera dels centres públics, destrucció de l'Atenció Primària, deteriorament dels Hospitals Públics, menys de la qualitat sanitària i llistes d'espera interminables, promoció de falses cooperatives, desmantellament i tancament dels propis serveis públics, condicions laborals inassolibles. I ara, arriba una llei que suposarà el final devastador d'un nefast cicle de privatitzacions.

SERVEIS SOCIALS

El sector social ha sortit avui al carrer per dir que s'ha acabat. S'ha acabat fer negoci amb els cures que garanteixen la vida digna, s'ha acabat explotar fins a la sacietat les treballadores, que en gran mesura són dones, per enriquir-se. La llei Aragonès privatitza gran part dels serveis socials que són encara públics, donant l'estocada final a un sector social que ha patit dures retallades i privatitzacions, en forma d'externalitzacions, durant els darrers anys.

Diu Pere Aragonès que aquesta és la "Llei anti-Florenitno", però el sector social ja sap, perquè ho viu diàriament, que hi ha falses fundacions i cooperatives del tercer sector que, tot i no ser grans multinacionals, només busquen maximitzar beneficis a costa de precaritzar serveis i condicions laborals. Fundacions que formen part del negoci rodó que alguns partits polítics fan amb els serveis bàsics que garanteixen drets fonamentals. Fundacions que cobren diners públics per prestar uns serveis bàsics però que vulnereu drets laborals i posen els interessos econòmics per davant dels drets fonamentals. Fundacions de partits polítics que paguen lloguers a immobiliàries dels mateixos partits polítics. I, enmig d'aquest pervers negoci de malversació, els drets laborals i la pròpia qualitat dels serveis no ha fet més que minvar.

UNITARI

Avui som aquí per defensar la nostra educació, la formació superior, la nostra sanitat i els nostres serveis bàsics. Avui som aquí per protegir la dignitat de totes les persones treballadores, que veuen com, dia a dia, les seves condicions laborals són trepitjades pel sector privat. Avui som aquí per nosaltres, però també per vosaltres. Som aquí per aquell infant que necessita un suport especial a l'aula, i que té dret a que li sigui garantit sense condicions. Som aquí per a què cap persona hagi d'abandonar els seus estudis superiors per manca de recursos econòmics. Som aquí per totes aquelles que han quedat encallades a la llista d'espera d'un hospital. Som aquí per "las kellys", que aguanten jornades interminables en condicions de misèria. Som aquí per les investigadores precàries i pels

manteniments inacabables. Per les que aguanten dretes cada dia per sots de misèria a les cafeteries, i per les que despolsen els catedràtics a les 5 de la matinada.

Som aquí per denunciar que la situació actual dels serveis públics de salut, educació i serveis socials és dramàtica, amb grans dèficits de personal, greus deficiències... Aquest fet és gravíssim perquè està comportant patiments, danys en la salut i morts.

Exigim a la Generalitat que solucioni aquestes deficiències immediatament, destinant molts més recursos econòmics als serveis públics de salut, educació i serveis socials, per tal d'incrementar de forma molt important el personal públic i els mitjans necessaris per atendre adequadament les necessitats de la població. Ni tant sols les persones més vulnerables reben l'atenció necessària.

Avui som aquí perquè no estem disposades a retrocedir ni un mil·límetre, perquè no tocaran més els nostres serveis, perquè no vulneraran més els nostres drets. Per tot això, avui tornem a dir "no" a la Llei Aragonès i a la manca d'inversió en serveis públics que garanteixen la vida digna de les persones.